

N:o 66.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt landssekreteraren i Kalmar län Adolf Westrin; gifven Stockholms slott den 26 februari 1904.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva, att landssekreteraren i Kalmar län Adolf Westrin må för sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 5,000 kronor att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder han erhåller afsked.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts,
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF.

Hjalmar Westring.

Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 26 februari 1904.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **BOSTRÖM**,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena **LAGERHEIM**,
 Statsråden: **ODELBERG**,
 HUSBERG,
 PALANDER,
 WESTRING,
 RAMSTEDT,
 BERGER,
 MEYER,
 VON FRIESEN och
 VIRGIN.

Departementschefen statsrådet Westring anförde:

Redan uti underdånig skrifvelse den 19 september 1901 anhöll landssekreteraren i Kalmar län Adolf Westrin, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga den eller de åtgärder, som kunde erfordras för Westrins öfverflyttning å allmänna indragningsstaten, därvid Westrin åberopade ett af lasarettsläkaren medicine doktorn E. Engdahl utfärdadt intyg af innehåll, att Westrin, som lede af följderna af en svår hjärnsjukdom, som utbrutit år 1898, därigenom vore urståndsatt att sköta landssekreteraretjänsten, och att ingen anledning funnes, att han skulle återvinna förmågan därtill. Öfver denna af Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet till nådigt bifall förordade ansökning infordrades underdånigt utlåtande af statskontoret, som förklarade, att det från det allmännas synpunkt visserligen skulle vara fördelaktigast, om Westrin kunde redan då erhålla afsked med full pension, men att, då detta komme att för statsverket vålla en afsevärd utgift, och Westrins otjänstharhet varat endast omkring tre år, samt det, såvidt känt vore, icke yppats någon svårighet att med lämplig vikarie uppehålla landssekreteraregöromålen,

statskontoret dock funne sig för det dåvarande böra hemställa, huruvida icke med framställning till Riksdagen om Westrins öfverflyttning å allmänna indragningsstaten skulle kunna anstå ännu någon tid. Vid ärendets föredragning den 22 november 1901 förklarade Kungl. Maj:t sig finna ansökningen icke till någon Kungl. Maj:ts åtgärd föranleda.

Kungl. Maj:ts befallningshafvande har nu i underdånig skrifvelse den 10 februari 1904 gjort framställning om beredande af pension åt Westrin, och därvid anfört följande.

Westrin, som den 29 april 1898 i nåder erhållit tjänstledighet för deltagande i prästlöneregleringskommitténs arbeten, hade under maj månad år 1898, då han för fullgörande af berörda uppdrag vistades i hufvudstaden, träffats af en svårare hjärnsjukdom. Han hade allt sedermera med undantag af sammanlagdt 22 dagar i november och december månader sistnämnda år, då han gjorde upprepade försök att uppehålla sin tjänst, varit i åtnjutande af ständig tjänstledighet; vederbörande läkare försäkrade, att Westrin aldrig kunde blifva till hälsan återställd och ej heller någonsin kunde återinträda i utöfning af sin tjänst. Kungl. Maj:ts befallningshafvande ansåge sig emellertid icke kunna låta därvid bero. Det dröjde nämligen ännu flera år, innan Westrin, som vore född år 1847, vid fyllda 65 lefnadsår blefve berättigad till pension från allmänna indragningsstaten, och det vore icke med det allmännas intresse öfverensstämmande, att en så viktig och ansvarsfull befattning som landssekreteraretjänsten i ett första klassens län år efter år uppehöles på förordnande. Då Westrin på därom gjord förfrågan förklarade sig villig att afgå från tjänsten mot erhållande af pension, motsvarande hans nuvarande lön med ålderstillägg, tillhoppa 5,000 kronor, hemställde Kungl. Maj:ts befallningshafvande, att Kungl. Maj:t för beredande af möjlighet att få befattningen med tjänsteduglig ordinarie innehafvare återbesatt, täcktes till innevarande års Riksdag aflåta proposition om anvisande åt Westrin af en årlig pension från allmänna indragningsstaten till nyssnämnda belopp, att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder han från landssekreterare-tjänsten erhöle nådigt afsked.

Af de skrifvelsen bifogade handlingar framgår, att Westrin, som är född den 12 januari 1847, den 5 oktober 1870 antagits till auskultant i Svea hofrätt, hvarefter han den 22 december 1877 konstituerats till länsbokhållare i Värmlands län, hvilken befattning han redan den 10 november 1874 förordnats att förestå, samt den 29 december 1882 utnämnts till landskamrerare i Kalmar län och den 23 augusti 1889 till sin nuvarande befattning.

Ett af förbemälda doktor Engdahl den 10 februari 1904 utfärdadt intyg innehåller, att Westrin, som år 1898 träffades af en svårare sjukdom i hjärnan och nervsystemet och hvars läkare Engdahl så väl dessförinnan som sedermera varit, icke kan blifva återställd till hälsan och ej heller vare sig nu eller framdeles återinträda i utöfvandet af sin tjänst. I en till Kungl. Maj:ts befallningshafvande inkommen skrift har Westrin, på därom af Kungl. Maj:ts befallningshafvande gjord förfrågan, tillkännagifvit att, då någon förhoppning icke förefunnes, att han skulle kunna återinträda i utöfning af landssekreteraretjänsten och denna ej kunde i längden utan men och olägenhet för det allmänna uppehållas på förordnande, han icke allenast vore villig, utan äfven önskade afgå från tjänsten mot erhållande af pension, motsvarande hans nuvarande lön jämte ålderstillägg, tillhoppa 5,000 kronor.

Efter nådigt remiss har statskontoret i ärendet afgifvit underdånigt utlåtande af den 15 innevarande februari och därvid, då möjligheten af Westrins återinträde i tjänstgöring måste anses utesluten, hemställt om nådigt bifall till Kungl. Maj:ts befallningshafvandes framställning.

Genom hvad sålunda i ärendet förekommit synes vara tillförlitligen utredt, att någon som helst utsikt att Westrin skulle komma att återinträda i utöfning af sin tjänst icke förefinnes. Och då ännu åtta år återstå, innan Westrin enligt de allmänna bestämmelserna blir berättigad till pension, samt han icke är pliktig att dessförinnan afgå från tjänsten, men det uppenbarligen måste vara ur det allmännas synpunkt olämpligt att tjänsten så lång tid uppehålls på förordnande, synes skäl föreligga att bifalla den af Kungl. Maj:ts befallningshafvande gjorda hemställan. Jag anser mig alltså böra tillstyrka, att Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen medgifva, att landssekreteraren Westrin må för sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 5,000 kronor att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder han erhåller afsked.

Till denna departementschefens, af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnade, att proposition i ärendet skulle, med den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo:

O. G. Rehn.